

argazkirik gabeko oroitzapenak

Zurekin gogoratu naiz
eta idatzi dizut
eta erantzun didazu
Esbjörn Svensson hirukotea
entzutea bururatu zait
metroan,
oraingoan zuretzat poemetan.

Esbjörnen begiak
itzaliak betirako dauden
ur azpian dagoenari begiratzuz
mundua bukatu arte.

Zure begirada lotsatia
dut gogoan
edozein herritako kaletako
gaueko ordu txikietan.
Guapoena zinen beti.
Nire ondoan egon zinen.
Oso gertu;
gauza txikietan
beti elkar ukitzeke.

Sopelاناتik pasiran
aurrean geneukanaz gozatzen
gure ansiedade eta
beldurrekin bizitzen ikasten,
maitasunaz hitzegiten
Kotxean kilometroak ibiltzen.

Gure erlazioa hor gelditu zen
Esbjörn dagoen tokian,
iluntasunean, lehenaldian.
Memorian soilik
argitzen du goizak
elkarrekin gaude berriro
kafesne bero baten usaina
datorkit barrura.

Pena bat Esbjörnena.
Pena itzela.
Pena bat gurea.
Itzela baino haundiagoa.

Halere altza ditzagun kopak
eta egin dezagun topa,
Gora gure argazki gabeko
egun zaparrada hura! Gora!